

Federatie van ouderverenigingen en gebruikersraden in instellingen
voor personen met een handicap

Stellingname van FOVIG rond zorg en ondersteuning November 2008

FOVIG is de mening toegedaan dat in onze huidige maatschappij het recht op zorg voor personen met een handicap erkend en gewaarborgd moet worden.

- De zorg die verleend wordt mag nooit afgebroken worden, ook niet bij de ernstige redenen voorzien in het protocol van dienstverlening. Een beroepsprocedure moet in alle omstandigheden voorzien worden.
- Een naadloze voortzetting van de opvang en begeleiding dient gegarandeerd te worden: bij overgang van minderjarigheid naar meerderjarigheid en bij overgang van naar op elkaar aansluitende zorgvormen. Continuïteit is onontbeerlijk.
- Bepaalde groepen van personen met een handicap mogen niet uitgesloten worden. FOVIG denkt hier in het bijzonder aan personen met een diagnose van handicap en bijkomende psychische problemen en personen met gedrags- en emotionele moeilijkheden. Specifieke zorgvormen dienen voor deze doelgroepen heel vroeg, maar ook op volwassen leeftijd ter beschikking te staan.
- Bijzondere aandacht dient besteed te worden aan het fenomeen van ` dichtslibbende voorzieningen. Minderjarigen kunnen hier – bij gebrek aan erkende plaatsen – niet meer overgaan naar zorgvormen voor volwassenen. Hier moeten concrete acties ondernomen worden. Een werkbare oplossing om de naadloze continuïteit van de zorg aan te bieden moet gegarandeerd zijn.
- Noodsituaties en crisissituaties dienen in voorkomend geval voorrang te krijgen op het stelsel van urgentiecodering. De hulpverlening mag niet vertraagd worden door afremmende administratieve procedures.
- Prioritaire aandacht dient besteed te worden aan deze regio's en provincies waar een ` objectief ` tekort aan zorg vastgesteld wordt.

FOVIG betreft de manier waarop de zorgregie recent ontwikkeld werd en in de sector verspreid is.

- De beheersings- en managementstrategie om de problematiek van de wachtlijsten aan te pakken, zijn typisch voor een sector die zich terugplooit op zichzelf en zich opsluit in zichzelf. Men zou beter streven naar een open en transparante benadering op basis van een maatschappelijk draagvlak.
- De richtlijnen voor zorgregie zijn vooral ontworpen voor regisseurs en beleidsmakers. FOVIG vreest dat ze verworden tot een bezigheid voor

enkelingen die achter de feiten aanlopen en de band verliezen met het concrete werkveld.

- De tot in het detail uitgewerkte administratieve procedures vertragen de zorg in plaats van deze te bevorderen. Het is twijfelachtig of ze ooit kunnen uitgroeien tot goede en nuttige werkinstrumenten ten dienste van personen met een handicap.

FOVIG vraagt in het licht van bovenstaande overwegingen en standpunten dat:

- Een einde gemaakt wordt aan het ontwikkelen van managementstrategieën gericht op het verdelen van schaarste.
- Op de eerste plaats de brede zorgwekkende noodzaak aan bijkomende financiële middelen erkend wordt en dat hierover een maatschappelijk debat en een discussie op het niveau van het beleid gevoerd wordt.
- De passende conclusies getrokken worden omdat in het algemeen de zorg voor personen met een handicap ontoereikend is, en omdat het aanbod aan zorgverlening op versnelde en intensievere wijze dient bij gecreëerd te worden. Alleen vanuit een erkende, brede maatschappelijke nood kan een gemeenschappelijk gedragen project opgezet worden om het blijvend en ernstig tekort aan zorg weg te werken.
- De Vlaamse overheid de politieke wil aan de dag legt om de nodige kredieten ter beschikking te stellen en een realistische planning op korte termijn uitwerkt die deze wil uitdrukt.

FOVIG vraagt ook dat er meer aandacht besteed wordt aan organisatorische rust en zekerheid voor de sector. Deze heeft daar meer dan ooit behoefte aan.

Het voortdurend opzetten van nieuwe experimenten en het steeds weer wijzigen van visies, strategieën en structuren, werkt op de duur eerder bezwendend en verlamdend in plaats van vernieuwend.